

L a i v a s

SAVAITINIS LIETUVIŲ KATALIKŲ LAIKRAŠTIS

No. 34

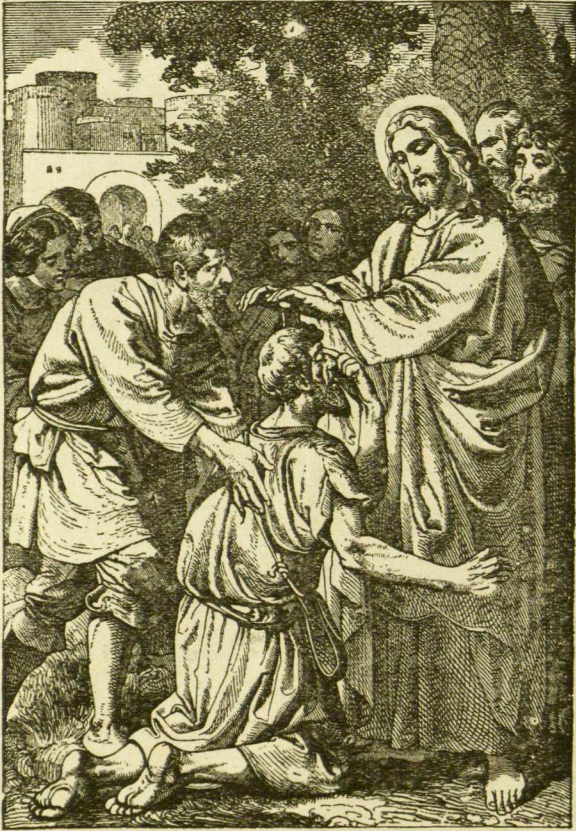
Rugp. (August) 19, 1924

Metai IV

TURINYS:

1. **XI Sekmadienis po Sekminių:** šv. Mišių Lekeija
ir Evangelija. .... pusl. 655
2. **Tikyba ir Dora:** Motina-šeimynos Kunigas — Žmogaus
Silpnybė — Linksmas Virėjas 656-660
3. **Žiedeliai:** Jaunoji Sužiedotinė (Misijonieriaus Pasa-
kojmas) 661-666
4. **Katalikų Pasaulys** 667-670
5. **Klausimai ir Atsakymai:** "Laivas" ir Paštas — Per-
kunas — Nesveiko Proto Žmonės — Bedarbio Klau-
simai — Pajautimai ir Nuodėmė — "Moonšainė ir
Aukos Bažnyčiai" 671-676
6. **Lietuvos Žinios** 677-678
7. **Vaikųčių Skyrius:** Kaziukas gąsdina — Katinėlis
Pilkutis 679-680

XI SEKMAD. PO SEKMINIŲ.

L E K C I J A

I KOR. 15, 1—10.

Broliai, aš primenu jums evangeliją, kurią jums skelbiau kurią jus ir priėmėte, kurioje ir stovite, kuria ir būsite išganyti, jei ją laikote taip, kaip jums skelbiau, nebent jus butumėte veltui įtikėję. Nes aš jums padaviau visų pirma, ką ir ėmiau, kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip sako Raštai; kad buvo palaidotas ir kad prisikėlė trečią dieną, kaip sako Raštai; kad pasirodė Kėfui ir po to vienuolikai. Paskiau jis pasirodė daugiau kaip penkiems šimtams brolių vienu kartu, kurių daugelis tebera gyvi iki dabar, kaip kurie gi užmigo. Paskiau jis pasirodė Jokubui, paskui visiems apaštalams. Visupaskiausia jis pasirodė man, lyg nelaiku gimusiam. Nes aš esu mažiausias tarp apaštaly, kurs neesu vertas vadintis apaštalu, nes aš esu persekiojęs Dievo bažnyčia. Bet Dievo malone aš esu tai, kas esu, ir jo malonė nebuvo manyje bergždžia. aš dirbau daugiau už juos visus; tačiau ne aš, bet su manim esanti Dievo malonė. . .

E V A N G E L I J A

ŠV. MORK. 7. 31—37.

Anuo metu Jėzus vėl palikęs Tyro ribas, per Sidoną atėjo pas Galiliejos jurą, eidamas Dekapolio krašto viduriu. Ten atvedė pas jį kurčią nebylį ir prašė jį padėti ant jo ranką. Paėmęs jį šalin nuo minios, jis įdėjo savo pirštus į jo ausis, prisilietė su savo širdimis jo liežuvio, pažvelgė į dangų, atsiruso ir jam tarė. Effetta, tai yra, atsiverk. Jo ausys tuojau atsivėrė, jo liežuvio ryšys atsirišo, ir jis kalbėjo, kaip reikia. Tuomet jis jiems liepė niekam apie tai ne sakyti. Juo gi labiau jis jiems liepdavo, juo labiau jie skelbė, ir juo labiau stebėjosi, sakydami: Jis visa gerai padarė; jis daro, kad kurtiniai girdėtų ir kad nebyliai kalbėtų.

TIKYBA IR DORA.

MOTINA—ŠEIMYNOS KUNIGAS.

Ar mes žinome, kas yra gera motina? Ar mokame ją branginti? Net daugelis motinų nesupranta, kokia aukštą vietą jos užima. Prie daugelio daiktų lygina gerą motiną. Labiausiai man ipuolė į širdį palyginimas geros motinos prie kunigo. Motina tikrai yra šeimos kunigas...

Žiurėkime tikrai į jos širdį. Kokia karšta meilė ten liepsnoja. Motinos širdis yra lyg altorius, ant kurio dega nuolatinė karštos meilės atnaša. Kad tik būtų vaikeliai geri, kad tik jiems gerai klotųsi, kad tik jie Dievą mylėtų... trokšta kasdien, kas valanda gera motina. Ta deganti ugnis negęsta niekad, bet dar smarkiau kaskart dega, liepsnoja.... Motinos širdyje telpa ne vieni tikrai vaikeliai. Ji myli savo vyrą... myli visus žmones ir trokšta, kad visi būtų geri, kad visi, kaip ir ji Dievą mylėtų.

O motinos širdies meilė, kaip graži tu esi, kaip šventa! O motinos širdie, tu puikiausias aukso altorius, nulietas iš aukščiausios ir gražiausios meilės, tu tikrai esi dangaus linksmybė ant žemės!

Motina yra šeimos kunigas! Nuo jos, mylinčios karštai Dievą motinos, plaukia visokis dangaus palaiminimas. Gera motina lyg giedri pavasario saulelė visus šildo, ramina, gaivina. Tikra motinos meilė neduoda niekad užgesti vaikų širdyje Dievo ir artimo meilei. Motinos širdis padaro, kad vaikučiai išmoksta tikrai Dievą ir artimą mylėti. Kas mokės taip gražiai papasakoti apie Die-

vo meilę, kaip gera motina savo vaikučiams kad papasakoją.

Tikra meilė visada paeina nuo Dievo. Motinos meilė taip-pat turi savo pradžią Dievo meilėje. Dievo meilė stiprina motinos širdį, neduoda užgesti jos meilei net sunkiose gyvenimo valandose.

Kaip kunigas kasdien aukoja Dievui nekruviną atnašą, lyginai motina aukoja Aukščiausiam kasdien, kas valanda savo meilės pervertą širdį. Kiek karštų maldų, troškimų, dusavimų, maldavimų ir prašymų lekia kasdien į dangų iš geros motinos širdies. Ištiesų, brangesnė už visus žemės turtus gera, rupe stinga, mylinti motina.

O ką gi besakyti apie motinos meilę dėl vaikelių. Čia nerasi rubežių. Kiek prisimeldžia motina už savo brangų kudikį dar prieš jo užgimimą. Su ašaromis klaupia prie mažutėlio vygės ir dėkuoja Dievui už suteiktąją jai dangiškąją meilę. Kaipgi vėl linksma motina, kada jos mažutėls nusišypso, kada pradeda savo motiną suprasti, Dievo vardą ištarti. Čia vėl motina gatava visą savo meilę į vaiko širdį perlieti. Dieną dirbus, prašaitavus, naktį vėl nemiega. Vaikelis pravirko... motinos širdis suvirpėjo, lyg išgązdintas paukštelis iš miego pakilo. Nors nuilsus, ji nejaučia nuovargio... Ištikro brangesnė yra motinos širdis už visus žemės turtus.

Motina, tu vargšė motina, ar supranti dabar kaip gražus, kaip aukštas tavo pašaukimas. Tu esi tikras šeimos kunigas. Nenuilsk tiktai niekad savo meilėje, auklėk savo vaikelius Dievo meilėje, o tikrai sulauksi gerų žmonių. Tau pasenus vaikeliai bus tavo paramu, nes negalimas daiktas, kad vaikas užmirštų savo gerą gražiai auklėjančią motiną.

Mažulis.

ŽMOGAUS SILPNYBĖ.

Kitados gyveno vienas karalius. Medžiodamas jisai paklydo miške. Beieškodamas kelio, išgirdo karalius ką šnekant. Klauso. Kalbasi vyras su moteriške, malkas skaldydami. Moteriškė sako:

— Vargas gyventi ant žemės; kad ne Adomo su Jieva prasižengimas, butume mes ir šandie rojuje; dabar gi reikia lieti prakaitas, o vargai kaip spaudžia, taip spaudžia.

Vyras, pritardamas, tarė:

— Kad Jieva buvo prdaug smalsi, o Adomas palkas, tai tikra tiesa; kad aš bučiau buvęs jo vietoj, tu gi Jiewos, bučiau tau davęs į sprandą, kad nereikėtų gundyti...

Prieina prie jų karalius ir klausia:

— Žmonės, ar jusų darbas labai sunkus?

— Oi, sunkiai mes, sunkiai dirbame nuo ryto iki vakaro — atsako šie.

— Eikite su manim! — tarė karalius — turėsite ir valgyti, ir gerti be jokio darbo.

Parsivedė karalius tą vyrą su moteriške į savo karališkus namus. Paliepė savo tarnams juodu išprausti, gražiai parėdyti, pavaišinti. Pasūtyrė jiedviem puikius rumus gyventi, karietą važinėti ir tarnų, kiek norėjo. Tarnams buvo įsakyta, kasdien tašyti pietus iš dvylikos valgių. Taip prabėgo vienas mėnuo. Vyras su moteriške atsidžiaugti negalėjo, taip jiedviem buvo gera. Antrą mėnesį į stalą ėmė nešti dvidešimts keturis valgius ir vieną labai gražų, uždengtą puodą. To puodo tarnai neatdeng-

davo. Moteriškė norėjo pažiūrėti, kas jame yra. Tarnai pasakė, kad karalius uždraudęs šiukštu atidengti tą puodą. Jei atidengtų, turėtų vėl gryžti miškuosna malkų skaldyti. Praėjo keletas dienų. Moteriškė nuliudo, nenorėjo nei valgyti, nei gerti, nors stalai buvo apkrauti kuogardžiausiais valgiais ir gėrimais.

— Kas tau, dušele? — klausia vyras — delko taip esi nuliudus?

— Nežinau, kas bus — atsako moteriškė — aš butinai noriu paregėti, kas yra tame puode.

— Nebuk paika! — ramino vyras — ar negirdėjai, jog karalius yra uždraudęs žiūrėti?

Bet moteriškė nenurimo; gražus, uždengtas puodas traukte traukė akis; moteriškė puodą tik tematė, juo vien rupinosi, apie jį tekalbėjo; ėmė džiuti, nykti; dingo džiaugsmas, linksmumas.

Neramu pasirodė ir vyrui. Jisai labai mylėjo savo moterį; skaudu jam buvo matyti ją džiustant, vystant.

Jei neatidarysi man to puodo, aš tikrai mirsiu iš rūpesčio — tarė sykį vyrui nuliudusi moteriškė. Pagailo vyrui moteries; suspausta širdimi priėjo jisai prie puodo ir atvožė. Iš puodo išbėgo maža peliukė. norėjo nabagai ją sugauti, bet kur tau! peliukė puolė nuo stalo žemėn ir dingo pakampėse.

Tarnai davė žinią karaliui. Ateina karalius ir klausia, kas paleido pelę.

— Šviesiausias karaliau — atsako vyras — moteriškė negalėjo gyventi nesužinojus, kas yra puode. Aš ėmiau ir atvožiau, o pelė pabėgo.

— Aa! — tarė karalius — o ką miške kalbėjai? — A-

domo vietoje butum nesidavęs moteriškei prigundinti, butum davęs jai į sprandą... dabar gi viską užmiršai ir savo prižadus ir mano įsakymus. Jei taip, tai eikite laukan iš mano rumų, grįžkite atgal prie savo darbo!

Ir liepė karalius tarnams nuvesti vyrą su moteriške į vietą, iš kurios buvo judu paėmęs: ir vėl juodu turėjo sunkiai dirbdami prakaitą lieti.

Ir dirbo vyras su moteriške, nerugodami daugiau ant Adomo ir Jievos: suprato, jog kaip buvo silpni Adomas su Jieva, taip ir visi žmonės negali didžiuotis tvirtesni esą už savo tėvus.

B. Verbus.

LINKSMAS VIRĖJAS.

Šventos Katarinos vienuolyne ant kalno Sinai gyveno vienos virėjas. Kasdien turėdavo jusiai virti valgyti daugiau, kai dviem šimtam žmonių. Nors budavo baisiausiai nuilsęs, išprakaitavęs ir nuo ugnies inkaitęs, visada buvo linksmas, smagus. Vienuolyno vyresnysis matydamas visada linksmą virėją, užklausė jo kartą:

— Kaip tat gali buti, kad tu turėdamas tiek daug darbo ir taip labai nuilsdamas, visada esi lygiai linksmas ir niekad nenusimeni.

— Aš esu visada linksmas delto, kad viską, ką turiu daryti, darau iš artimo meilės. Meilė padaro visoki darbą lengvą, saldų ir malonų.

ŽIEDELIAI.

JAUNOJI SUŽIEDOTINĖ.

((Misijonieriaus Pasakojimas).)

ASIUPE, kinietis, maž ko nešėlo iš didelio džiaugsmo. Palydėjęs savo aukštus svečius iki savo kiemo vartų, norėjo bėgti į kaimą ir papasakoti visiems, kas ir su kokių tikslu pas jį lankėsi.

Bet kam? pamastę sau. Vaikai viską matė, tai gal jau ir čirena visiems kaip žvirbliai prie kiekvieno namo.. Ištiesų dar prieš saulei nusileidžiant visur buvo jau kalbama apie tai,

Senam Ma rodėsi, kad viskas, kas aplinkui gyvuoja, žydi, dainuoja, vieną tiktai vardą garsina: "Sin-sina (Žvaigždė), jo numylėtoji anukė tapo sužieduotinė jaunojo mandarino (gubernatoriaus) Cao-jango sunaus."

Nesistebėtų visiškai, jei būtų kalbama dabar apie tai, po visą Hunano provinciją arba, kad bambusų lapai apie tai šlamėtų ir po medžių žiedus bitės zirzėtų.

Sina (jo anukė) buvo jau daugiau, kaip žvaigždė, ji buvo jam saulė, gyvybė. Ji tai, neveizint savo jauno amžiaus, turėjo tik dešimts metų, parnešdavo iš artimojo miško krumų ugniai sukurti ir bambusų senajam dėdukui krepčiams dirbti, ji virdavo ryžių, jei dėdukas pinigų uždirbdavo, nes laukų neturėjo. Žodžiu sakant, ji buvo darbšti šeiminkė ant mažos ukės.

Dabar viskas pasimainys. Sina eis miestan, o jis pats vienas turės likti, nes angai panorės jo žentas, mandarin...

1085174

sunus, laikyti pas savę tokį seną uošvį. Ir labai gailu pasidarė seniui, kad neteks savo anukės.

Mastė ilgai prieš savo triobą, ką turi daryti. Iš tų minčių pažadino jį tiktai žinomas jam meilus anukės balselis:

— Dėduk! jau skalbinius ir drapanas išploviau” — skubiai kalbėjo, statydama viedrą ant žemės.

— Taip greitai? Tai gerai, nes rytoj turime sudėti aukų Šrientsi (žemės ir javų dievaičiui).

Tiesą pasakius, Masiaupė buvo nusiuntęs Sina į upelį skalbinių plauti ne dėl to, kad tas buvo reikalinga, bet dėl tos prastos priežasties, kad jai netiko pasilikti prie svetimų vyrų.

— Ir apie ką moterys kalbėjo pas upelį? — paklausė dėdukas.

Sina vietoje atsakymo palenkė žemyn savo juodą galvelę, rodydama tiktai labai paraudenavusias auseles.

— Ar jau žinai apie viską?

Mergaitė pakėlė savo mirgančias akeles į deduką ir, darydama kokį tai ženklą kojyte, tarė: “Taip,” — ir dar labiaus paraudonavo.

— Taigi už keturių metų bus vestuvės - nusprendė Masiaupė.

Sina nežinojo, ar juokties iš džiaugsmo, ar verkti. Nepažino jaunikio, niekuomet su juomi nekalbėjo. Nors niekuomet neskaitė knygos “Hiao-King (apie vaikų meilę savo tėvams), tačiau ištikimai elgėsi pagal jos mokslą. Todėl ir šiandieną, tikėdama, kad dėdukas yra išmintingas ir viskas, ką padarys, yra gera, priėmė tą jo nusprendimą ramiai ir pabučiavo abidvi dėduko ranki. Jis gi ją pri-

glaudė taip žausmingai prie savo krutinės, kaip motina savo tikrąjį kudiškį, kalbėdamas dvasioje gražiausius jai vardus ir maldaudamas Tien (dangaus) palaiminimo savo a-nukei.

— Tad už keturių metų bus vestuvės, dar atkartojai jai senas dėdukas.

— Apsakė man, — tęsė toliaus, — piršliai, kad mandarino sunus sykį tave pamatė, praeidamas pro mūsų namus, ir taip jam patikai, kad dieną ir naktį meldė tėvų, idant leistų tave vesti už moterį; galų gale tėvas nusileido ir šiandien buvo atsiuntęs piršlius. Didelė tai laimė mums vargšams. O ką, ar gražią tau skrinutę atsiuntė?

Juodakė, neveizint savo jaunųjų metų, buvo gana jau susipratusi. Girdėdama tuos žodžius, dar labiau surimtėjo ir gražesnė tapo. Rodos, klausytų kuilgiausiai tos kalbos, bet dėdukas greitai užbaigė savo šneką ir įsakė jai eiti namo ir parengti pietų.

Nuo sulygtuvių jau išėjo keturi metai. Tuo tarpu jau ne vieną nabašninką išnešė tai iš tų, tai iš kitų namų ir ne viena mergina persikėlė į savo vyro namus. O Sinsina, nors į ją ne vienas jaunikaitis su pasigėrėjimu veizėjo, jos neužkabino, nei kalbino, nes visiems buvo žinoma, kad ją dėdukas pažadėjo mandarino sunui. Prie to toje šalyje daug naujo įvyko, apie ką buvo daug kalbėta ir užsiimta.

Prieš dviejus metus atvyko į tą Ling-šiu-n-ki šalį kokia tai jauna šeimyna, kuri vadinosi Gotang. Ji pradėjo kitaip gyventi, negu visi kiti.

Nevaikščiojo į pagodą (pagonų bažnyčią), smilkalo neaukaudavo dievaičiams, nepirkdavo margų popierių aukai, bet už tat susirinkdavo pas savę į namus bendroms pamal-

doms prieš kokios tai ponios paveikslą ir prie kryžių, į kuri buvo prikaltas be mažko nuogas žmogus. Neveizint to, buvo tai geri žmonės: lankė ligonius, šelpė vargšus ir net be nuošimčių skolino pinigų. Moteris ant vyro, nei vyras ant moteries niekuomet nesiskundė. Laiks nuo laiko arba paprastai du sykiu į metus atvykdavo pas juos koksai sve-timas europietis ir tuomet dar labiaus meldavos ir giedo-davo. Su laiku sužinota, kad tas europietis esąs “didysis žniogus”, tai yra “Tieniu” (dangaus) tarnas, naujos tiky-bos skelbėjas, Jėzaus Ėvangelijos platintojas. Ėjo paska-lų, kad jau didžiuose miestuose tie Kristaus mokytiniai jau turi daug naujos tikybos pasekėjų ir gražių mioo (bažny-čias), vadinamų še-dze-ce (tai yra kryžiaus pagodų). Ke-lios išymesnės šeimynos prašė “didįjį žmogų” su ilga bar-zda, kuri vadino “Padre” (tėvu), kad ir joms daleistų lan-kytis į tas pamaldas.

Prie tų norinčiųjų jau nuo metų prigulėjo ir senas Masiupė ir jojo anukė Sin-sina. Prieš savaitę ant velykų dienoje priėmė jau šv. Krikštą. Nuo to laiko senis Ma-siaupė vadinosi Motiejū, o Sin-sina Marija.

Padre išbuvo visą savaitę čia ir kas vakarą surinkda-vo naujus krikščionis į kateketiškas pamokas. Šį vakarą Padre kalbėjo apie moterystės sakramentą. Tarp kitko lygiai prisiminė, kad katalikai negali eiti moterysten su pagonais.

Nuo tų žodžių senas Motiejus jau nieko daugiau ne-girdėjo nei suprato. Žinojo tiktai, kad tas vienas įsaky-mas nušlavė jo visus planus ir sumanymus, kaip kad aud-ra išverčia bambusinius namelius. Niekuomet nepatyrė didelių sąžinės išmetinėjimų, nes kaip pagonas pildė vis-ką ištikimai, ką jam įsakydavo sąžinė, o dabar, kuomet pa-

žino, jog vienatinu Tieno (dangaus) Viešpačiu yra krikščionių Dievas, jog tiktai jam tarnaujant galima užsipelnyti amžiną laimę, pasiryžo tam Dievui pasilikti ištikimas ant visados. Geidė amžinos laimės, bet po tiek vargų metų ar gi negalėjo laukti nors kibirkštėlės žemiškos laimės? Ant galo geidė jos ne tiek sau, nes jo dienos buvo jau trumpos, bet verčiaus linkėjo jos savo Marytei. Tad pažvelgė į kitą šalį, kur moterys sėdėjo, o jų tarpe ir jo anukė. Marytė, giliai pasilinkusi pridengė savo veidą rankutėmis. "Regimai verkia vargšė," pamąstė Motiejus. Bet ką padarysi, ramino save dėdukas po sunkios vidujinės kovos. Marytė jau nebus žvaigždė.

Po pamokos, maldomis ir litanija užbaigtos, senas Motiejus kartu su Maryte nuėjo pas Padre. (taip kiniečiai vadino misijonierių). Sustojo ties Gotango namais ir laukė savo eilės. Buvo ramus vakaras, o pavasario oras, persunkintas žydinčių medžių ir gėlių kvapsniu, dvelkė iš laukų ir pievų. Motiejus dabar prisiminė, kaip prieš trejus metus jo mylimoji anukė nedrąsiai, vaikišku balseliu ištare: "Taip."

Tarė tad: "Maryte, girdėjai, ką šiandieną kalbėjo Padre?"

— Girdėjau, dėduk, nedrąsiai ištare Maryte, pakėlusi į jį ašarotas akis.

— Dar kartą pasitarsime su Padre, kaip tas reikia suprasti, ką dabar j's kalbėjo.

Neužilga išėjo iš Gotango namų misijonierius. Senas Motiejus priėjo prie jo ir perstatė savo ir savo anukės padėtį. Padre dar sykį išaiškino Bažnyčios įsakymą, perstatė blizgas tokių mašytų moterysėjų pasekmes ir pridėjo, kad nors sunkiai, bet galima nuo Bažnyčios gauti dispensą nuo to uždraudimo, ypatingai jei emasi apie katalikų

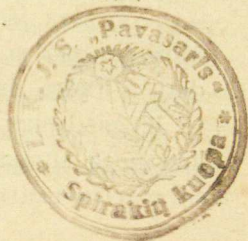
šeimynos dukterę, prie to iš pagonų pusės reikalaujama pasirašymo, kad netrukdytų vaikų auginti katalikų tikyboje ir moteriai nedraus pildyti savo tikėjimo pareigas.

-:- —::— -:-

Po to pasikalbėjimo labai abudu susirupino. Mąrytė ilgai išvakaro meldėsi prie savo lovelės, spausdama prie savo lupų paveikslėlį su Švenčiausios Marijos Širdimi, kalvija perverta.

— O Marija, meldėsi verkdama mergelė guosdamosi, kaip savo motinai: “Ar Tu negalėtumei jį pamokyti, jog verta yra Tave ir Tavo Sūnų mylėti ir garbinti. Jei jis manė numylėjo dėl mano gražumo, Tu daug daugiau gražesnė esi. Motina pasigailėk manęs. Ko aš kalta esu, kad nuo to laiko, kaip du kartu netikėtai jį pamačiau, kuomet ar tai tyčiomis, ar netikėtai, jis ėjo keliu pro mūsų namus, ištiesų pamylėjau jį. Jaunas, gražus, mandarino sunus, mokytas, o aš kas, Gal ir biauri, nes kartais mano draugės mane vadino varna, varle. Motina, pasigailėk manęs. Tu žinai, kas tai yra meilė ir kas kentėjimas... Bet už visą meilę Tavo Jėzus ir Tu, o Motina, verčiausia esi visokios meilės ir pagarbos. Todėl tikėtai su Tavimi, tikėtai su Jėzumi ir dėl Jėzaus mylėsiu... nors ir mirti reikėtų. Su Tavimi. Marija, eisiu ant kančių... Marija neapleisk manęs. Marija, pasigailėk manęs, našlėtės....”

(Bus daugiau)

KATALIKŲ PASAULY.

Kardinolų pop. Leono XIII laikais paskirtų keturi dar tebegyvi: Vanutelli, Logue, Nava di Bontifie ir Skrbensky:

Idomus šliubas. Pranešama, kad Belgijoje nesenaį įvyko nepaprastas šliubas. Pas altorių atsistojo jaunikis p. Nevvemons, kuris 78 metų ir jaunoji p. Dupont, turinti 73 metus. Prie jaunosios šono stovėjo jos tėvas 103 metų, o prie jaunojo sesuo 78 metų.

Chicago North Western gelžkelio valdyba prižadėjo informuoti keliaujančius į Chicago, kur jie galėtų išklautyti Šv. Mišių šventadieny. Tuo budu kiekvienas katalikas atvykęs į Chicago nedėlioj galės be dideliu ieškojimu sužinoti iš anksto, kur ir kurią valandą laikomos šv. Mišios.

Šv. Kazimiero Seserų Vienuolyne Chicagoje rugpiučio 15 d. įvyko iškilmės. Daugiau 50 seselių priėmė habitą ir padarė pirmuosius apžadus. Plačiau apie tai pranešime kitam numeryje.

Stebuklingas išgijimas. Garsi Chicago artistė p-lė Marija McCormick turėjo suparaližuotą ranką. Ji buvo nuvykusi gydytis į Dax maudynes Prancuzijoje. Bet nieko, negelbėjo. Tuomet McCormic nuvyko į Liurdą. Čia nusiplovus ranką vandeniu, ji paiuto geriau. Gydytojai tvirtine, kad ranka pilnai yra pasveikusi.

McCormic yra protestontė, bet, kaip ji pati pasakoja, pamačiusi Liurde šimtus tikinčiųjų, kurie giedodami giesmes ėjo pilni tikėjimo į Šv. Panelės Liurdo grotą, persiėmė giliu tikėjimu ir pasitikėdama nusiplovusi ranką.

Katalikų Bažnyčia Anglijos parodoje. Šiomet eina didelė Anglijos paroda Londone. Toje parodoje pasirodė įvairios Anglikų tikybinės sektos, tik Anglijos katalikai, kurių yra arti 15 milijonų nebuvo nieko suruošę. Tuomį susirupino Mgr. Ross, tikėjimo platinimo draugijos pirminkas. Jisai sumanė padaryti tai, kas buvo apleista. Jisai parodoje pastatė gražią Šv. Šv. Petro ir Povilo koplyčią, kur yra nuolat laikomos Švenč. Sakramentas. Prie koplyčios pastatytas puvilionas, kur išstatyta įvairūs dalykai, kurie liudija, kas yra katalikų Bažnyčios nuveikta įvairiose didelės Anglijos šalyse. Tukstančiai žmonių lanko šį paviljoną ir stebėsi dideliems darbams, nuveiktiems katalikų, ypač misijose. Be to, ineina į gražią koplyčią ir čia gali pasigėrėti bažnytine muzika ir daile, ir pagaliaus išklaudyti šv. Mišių bei priimti Šv. Komuniją. Šitoje koplyčioje klausoma išpažinčių įvairiomis kalbomis. Iš tikro, Anglijos katalikai iškalbingai skelbia visiems parodoje, kad katalikų Bažnyčia yra visuotina, kad ji moka suderinti antgamtinus dalykus su prigimtinais.

Amerikos lietuvių katalikų Federacijos Kongresas įvyks šiomet 2, 3 ir 4 Rugsėjo mėn. Detroit, Mich. Prie šito Kongreso visos katalikiškos draugijos smarkiai ruošiasi.

Persekiojamos katalikiškos mokyklos Turkijoje. Turkų valdžia liepė pašalinti iš katalikiškų mokyklų kambarių kryžius ir padėti juos tik vienam kambariui, kur laikomos katalikiškos pamaldos. Mokyklų vedėjai nenorėdami nusiusti tokiam neteisingam reikalavimui, turėjo uždaryti savo mokyklas. Dabar pačiame Konstantinopoly skaitoma 14,000 vaikų nelankančių jokių mokyklų. Tėvai nenori leisti savo vaikų į turkiškas mokyklas. Norėta steigti pri-

vatinių mokyklų, bet turkų valdžia tai sudraudė. Sakoma, buk turkų valdžia taip eigiantis kerštaudama prancuzams, kurių rankose daugiausia yra mokyklų.

Pomeranijoje

Ivyko pirmutinis katalikų kongresas Pomeranijoje, mieste Tezew. Tame mieste yra garsi XIII amžiaus Domikonų bažnyčia. Joje randasi šventojo Kryžiaus dalis. Visi Pomeranijos katalikai džiaugiasi, susilaukę tikėjimo laisvės dienų.

STAČIATIKŲ ATSIVERTIMAS NAUJOJ GRAIKIJOJE

Naujoji Graikijos respublika skaito apie 8 milijonus gyventojų. Didžiuma gyventojų priklauso žinomai graikų stačiatikių cerkvei. Stačiatikybė skaitosi Graikijos oficialė religija, bet tenai ir kitos religijos toleruojamos.

Grakų valdžioje gyvena apie 80 tukstančių Romos katalikų, 20 tukstančių stačiatikių armenų, 100 tukstančių žydų ir apie 200 tukstančių musulmanų.

Graikijos žydų didžiuma gyvena Salonikų mieste ir apylinkėse, gi musulmanai (turkai) Trakijoje.

Kituomet a. a. Popiežius Benediktas XV paskyrė tėvą, šiandien jau Vyskupą, Jurgį C. Calavassy pasidarbuoti su tikslu katalikų tikėjimą suartinti į artimesnius santykius su graikų stačiatikių tikėjimu Graikijoje ir Turkijoje. Ir tas gerasis prelatas kaip vienur, taip kitur atliko didelius darbus.

Kontantinopoly visais laikais gyveno nemažai unitų (unijotų) graikų (priklausančių Romos Katalikų Bažnyčiai) ir jiems ten pamaldos buvo laikomos lotynų apeigo-

mis. Esant tokiai tvarkai negalėjo but nei mažiausios vilties savo pusėn patraukti stačiatikius graikus. Nes jų kalba, kiek žinoma, nuo religijos neatskiriama.

Delto, tėvo Calavassy pasidarbavimu unitams Konstantinopoly imta laikyti pama'dos graikų rytinėmis apeigomis.

Be to, jis įkurė mokyklą krikščionių apgyventoj Konstantinopolio daly. Tos mokyklos durys buvo atviros ne vien unitams, bet ir stačiatikių vaikams. Penki pasišventę graikų kunigai pradėjo mokytojauti. Jiems gelbėjo keletas pasaulinių mokytojų. Karo laiku buvo didelių sunkumų užlaikyti mokyklą. Po karo milijonas pabėgėlių krikščionių supludo Konstantinopolin. Tuomet kunigai mokytojajai ėmėsi šelpimo darbo. Tuomet daug graikų stačiatikių laimėta Katalikų Bažnyčiai. Išpradžių stačiatikiai tėvai pradėjo leisti savo vaikus ton mokyklon. Paskui sekmadieniais tie tėvai su vaikais įprato lankyti unitų graikų bažnyčias. Nors unitų graikų Mišių skirtumas su stačiatikių mišiomis nedidis, bet stačiatikiai labiaus pamilo unitų pamaldas ir paskui pradėjo sekti atsivertimai.

Kuomet turkai padarius žinomą Lausanne sutartį pradėjo spausti krikščionis, tėvas Calavassy persikėlė Graikijos sostinėn, Atenuose, ir tenai įkurė tokią pat mokyklą, kur ir šiandien pasekmingai tarp graikų stačiatikių vedamas misionieravimo darbas.

Šiandien tėvas Calavassy yra Vyskupu ir jo žinybai pavestas naujoj Graikijoje ta misionieravimo akeija.

Vyskupas Calavassy įsitikinęs, kad graikus stačiatikius Katalikų Bažnyčion galima patraukti tik per mokyklas.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

“LAIVAS” IR PAŠTAS.

Klausimas.

Tose kolonijose, kurios toli nuo, bažnyčios, norėtume šv. Evangelijos nedėlionis pasiskaityti. Ar negalima būtų “Laivo” prisiųsti subatomis? A. K.

Atsakymas.

Mes mėginome “Laivą” spausdinti ankščiau, kad ir Rytuose pasiektų prieš nedėldienį. Bet paštas dažnai užtrunka visą savaitę ir nepristato. Ką galėsime, darysime, kad būtų kuogeriaus visiems mūsų skaitytojams.

PERKUNAS.

Klausimas.

Iš kur perkunas? Ar perkuno nutrenktieji žmonės yra po mirties nelaimingi? A. K.

Atsakymas.

Ar Tamsta matei, kaip užsidega elektra? Kuomet du galu vielos (drato), per kurią eina elektra, susijungia, tuomet pasidaro kibirkštis. Elektros yra žemėje, elektros yra ore. Ir tai labai daug. Guomet žemės elektra susijungia su oro elektra, tuomet pasidaro žaibas.

Drėgname ore yra daug savotiško gazo, vadinamo vandeniliu. Ir yra kito gazo ore visuomet, kuriuomi mes alsuojame. Tas gazas vadinasi angliarugščiu. Kuomet į susimaišiusio angliarugščio ir vandenilio tarpą pataiko ki-

birškštis, įvyksta sproginas ir iš tų dviejų gazų pasidaro vanduo. Kuomet elektros kbirkštis, žaibas, pataiko į angliarukščio ir vandinilio mišinį, įvyksta sproginas, peržano trenksmas. O iš to vanduo, lietus.

Po mirties žmogus bus nelaimingas tik už savo nuodėmes, o ne už tai, kad jis mirė ne taip, kaip norėjo. Ir šventąjį gali perkunas sutrenkti, jeigu tokia bus Dievo valia.

NESVEIKO PROTO ŽMONES.

Klausimas.

Ar nesveiko proto žmonės bus nelaimingi po mirties?
A. K.

Atsakymas.

Proto nesveikumas yra liga. Jeigu liga užėjo žmogui be jo kaltės, tai po mirties negali būti už tai bausmės. Kartais atsitinka, kad beprotybė pasidaro iš didelio ir nepaliaujamo paleistuvavimo. Jeigu paleistuvį užpuolė beprotybė nepasitaisiusį ir nesigailėjusį savo nusidėjimų, tai žinoma, kad sunku tokiam išganyti tikėtis. Bet gailėtingas Dievas, bausdamas beprotybę ir nusidėjėlius taip sutvarkė, kad beprotybės liga turi šviesius supratimo protarpnius. Jeigu tokiaje supratimo protarpyje žmogus gailėsis šventai savo nusižengimų, gali lengvai pasiekti amžinosios laimės.

ŠV. MIŠIŲ UŽPIRKIMAS.

Klausimas.

Pas airišius už mišių atlaikymą imama doleris, arba du. Pas lietuvius kunigus be 3 ar 5 dolerių nepasirodyk. Prašaus paaiškinti, kodėl toks skirtumas? Prašau nema-

nyti, kad aš bolševikas, ar biblistas? Aš tikrai norėčiau žinoti.

B. K.

Atsakymas.

Už giedotas šv. Mišias ir pas airišius imama 3, arba 5 doleriai. Už skaitytas ir pas lietuvius kunigus imama po 1, ar 2 doleriu.

Kadangi Tamsta ne bolševikas ir ne biblistas, tai kada tik Tamsta panorėsi užprašyti skaitytinas šv. Mišias, aukodamas dolerį, ar du, prašau kreiptis į "Laivą," o mes nurodysime Tamstai, kur galima auka šv. Mišioms siųsti.

BEDARBIO KLAUSIMAS

Klausimas.

Kuomet darbininkas nebeteko darbo ir pinigų, ir kuomet jis nebegali rasti darbo, tai kas jam tenka daryti,

Bedarbis.

Atsakymas.

Kuomet darbininkas neturi darbo ir pinigų visiškai, tuomet mes žinome, kas bus. Bus badas. Iš to bado gelbėtis priseina visokiais budais. Badaujantiems privalo ateiti į pagalbą visi pasiturintieji, nuo savės atimdami privalo badaujančius gelbėti ir valdžia.

Rupestinga ir sąžininga valdžia gali dažnai ir nedarbą panaikinti. Tad reikia, kad į valdžią būtų renkami žmonės teisingi ir išmintingi. "Laivas" nėra tiek galingas, kad galėtų į valdžią pastatyti pačius tinkamiausius žmones. Mes galime žmones raginti, kad į valdžią rinktų pačius tinkamiausius, kad vargstantiems ir badaujantiems žmonėms vis eitų į pagalbą, galima ir patys prie tos pagalbos prisidėti.

Ir dar vieną žinome, kad žudytis dėl nedarbo ir bado jokiū budu nereikia ir negalima. Nereikia, nes nedarbo laikas pasibaigs kada nors. Negalima, nes ir nužudęs savo kuną, nuo savės nepabėgsi ir savo dušios nepanaikinsi. Tie, kurie vargo nepakeldami, nori nuo jo pabėgti nusižudydami, tie iš laikino vargo patenka į vargą amžiną.

Tad darbo ir pinigų neturinčiam lieka pavargti, kitų žmonių pagalbos paprašyti. Ir vargo laike pasimokyti, kad vargas yra dalykas nelengvas, skaudus. Tad vargui pasibaigus ir geresniems laikams atėjus, reikia kitų vargančių nepamiršti.

PAJAUTIMAI IR NUODEMĖ.

Klausimas.

Yra 5 kuno pajautimai. Prieš kuriuos Dievo įsakymus nusidedama uostymu ir ragavimu?

“Laivo” skaitytojas M. Š.

Atsakymas.

Pirma apie uostymą, paskui apie ragavimą. Vieni uosto skanius perfumus, kiti uosto nuodus, kaip tai kokainą, arba panašius dalykus, kurie sukelia žmogui gerą upą, yt kokia degtinė, bet paskui sunaikina žmogaus sveikatą. Tie, kurie uosto svaiginančius nuodus savo pasismaginimui, naikina savo gyvybę ir sveikatą. O penktasis įsakymas yra: “Ne užmušk,” nei kito nei savės.

(Tie, ar tos, kurie uosto skanius perfumus, nenusideda sunkiai, jei pasikvėpinimai nėra vartojami tam, kad padauginti paleistuvavimą. Paleistuvavimui lengvinti kelius yra nuodėmė, nes tai draudžia ir 6 ir 9 įsakymai. O jeigu taip sau pasikvėpina žmogelis, tai ypatingo blogo nėra. Nors geriau yra visai nekvėpėti: nei gerai nei blogai.

Ragavimas yra tuomet, kada žmogus geria, arba valgo. Valgydamas žmogus nusideda, kuomet prisikemša tiek, kad sveikatai kenkia, protą mažina, žvėrį žmoguje augina. Tie, kurių dievas yra jų pilvas, negali įeiti į amžiną gyvybę dėlto, kad jie prieš pirmąją įsakymą nusideda: “Neturėk kitų dievų, kaip tik Mane vieną.” Jie nusideda prieš 5 įsakymą, nes užmuša savo sveikatą. Jie nusideda ir prieš 9 įsakymą, kuris draudžia paleistuvybę. O apsirijimas valgiu veda prie paleistuvybės

Lygiai tas pats yra ir su girtybe. Girtybė naikina žmogaus girtuoklio sveikatą; “nepasigerkite, broliai, nes girtybėje yra paleistuvybė” — sako šv. Povilas. Greta su tuom, girtybė kelia nesantaiką ir netvarką šeimynose. Labai greitai girtuoklis nusideda ir 4 įsakymui, kuris kalba apie šeimynos tvarką. Be to dar, girtybė priveda prie muštynių, barnių ir net užmušimų. Girtybė priveda žmogų prie sunkesnių penktajam įsakymui nusižengimų: “ne užmušk,” negu persivalgymai. Paprastai tas, kuris peni save, veda pats save prie greito galo. Bet tas, kuris girtuokliauja, ne tik sau greitą galą gauna, bet ir kitam skriaudos padaro, o kartais net žmogžudystę papildo.

“MUNŠAINE” IR AUKOS BAŽNYČIAI.

Klausimas.

Yra žmonių, kurie “munšaine” dirba, pardavinėja žmonėms, platina girtybę, nuodija žmonių sveikatą, neša į šeimynas ašaras ir nesutikimus, o už tai nulupa nuo žmonių pinigus ir susikrauna turtus. Iš tų turtų kai kurie duoda ant šv. Mišių ir ant bažnyčios, sakydami, kad tos aukos atsimels už visas padarytas skriaudas. Ar tiesa?

J. V.

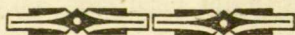
Atsakymas.

Jokios aukos, ir iš teisingų ir iš neteisingų turtų neatsimels už skriaudas ir nuodėmes, jeigu žmogus nesiliauna daręs nuodėmių ir skriaudų. Pirmiausias dalykas norint gauti Dievo atleidimą už padarytą blogą, reikia liautis darius blogai.

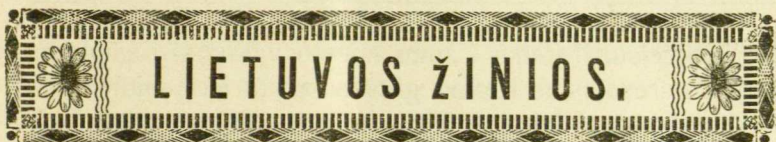
Gi sustojus blogai daryti, reikia atlyginti skriaudas ir daryti gera. "Munšainieriai," kurie užnuodijo žmonių sveikatą, sunaikino šeimynų santaiką, praplatino paleistuvybę ir tokiu budu susikrovė pelno, pirmiausia privalo liautis "munšainę" pardavinėti. O paskui turi atlyginti padarytas skriaudas ir daryti tiek gero, kiek Dievas dar jėgų davė. Sunku saliumininkams ir munšainieriams sužinoti, kam jie ir kokias skriaudas yra padarę. Kuomet žinia, kam skriauda padaryta, tuomet reikia atsilyginti už skriaudas darant gerą bendrai žmonėms. Reikia daryti gerą priešingą darytam blogui.

Gera yra malda ir šv. Mišios, bet to negana. Jeigu per girtybės platinimą išplatinta bedievybė, paleistuvybė, tamsybė, nesantaiką, tad gerai bus pasitaisius uoliai šelpiti tikėjimą, skleisti dorybę, apšvietą, vienybę. Jeigu pats žmogus nepajėgia to padaryti, tuomet teparemia savo aukomis tuos, kurie jo vietoje tą darbą dirba. Gerai padarys tuomet sušelpęs Bažnyčią, doras draugijas, dorą spaudą, mokyklas, vargdienius, našlaičius ir tt.

Bet atkartojame, pirmu pirmiausia reikia liautis blogą darius.

LIETUVOS ŽINIOS.

Savivaldybių Rinkimai paskirti 19 ir 20 Rugsėjo. Be dievių spauda skelbte skelbė, kad katalikai naikina savivaldybes. Tuo tarpu Seimas, kuriame yra katalikų dauguma, prėmė savivaldybių įstatymą ir Vidaus Ministeriu, katalikus, paskyrė jau dieną rinkimams.

Amerikos laivai Klaipėdos uoste. Praeitą savaitę buvo atvykę Klaipėdos uostan du Amerikos karo laivai kapitono Bernen vadovaujami. Laivų įgula susidėjo iš 16 karininkų ir 210 jurininkų. Iš Klaipėdos laivai nuvyko Rygon.

Amerikos jurininkai Kaune. Liepos 18 d. Kaunan buvo atvykę iš Klaipėdos Amerikos laivyno diviziono vadas kap. Biering su savo adjutantu. Jie padarė vizitus Krašto Aps. Ministeriui, Užsienių Reikalų Ministeriui ir Respublikos Prezidentui. Iš Kauno svečiai išvyko Rygon, kame jų laukė laivynas.

Kiek yra litų apyvartoje. 15 d. Birželio š. m. apyvartoje buvo 70 milijonų 370 tukstančių 908 litai. Tą pat dieną Lietuvos Banke buvo aukso, sidabro ir svetimos tvirtos valiutos už 82 milijonų, 2 tukstančiu 365 litus.

Koks bus derlius. Iš įvairių Lietuvos vietų žinios sako, kad šiemet bus geras javų derlius. Tam daug padės ir tinkamos oro sąlygos, kurios dabar pradeda nusistovėti.

Kanalizacija Kaune. Miesto Valdyba rimtai mano pradėti Kauno kanalizacijos darbą. Tuo tikslu prašiusi Valdžia paskolos 1 milijoną litų. Valdžia pritarė.

Kauno gatves grįs tašytu akmeniu. Kaune esanti fir-

ma "Ekscelsior" įteikė Kauno miesto valdybai pasiūlymą išgrįsti geresnias Kauno gatves tašytu akmeniu. Miesto valdyba pasiūlymą priėmė ir tarsis dėl atlyginimo ir darbų vykinimo.

Sugrįžo A. Žmuidzinavičius. Lietuvos Šiaulių Sąjungos atstovas Amerikoje dailininkas Ant. Žemaitis—Žmuidzinavičius šiomis dienomis grįžo Lietuvon.

Linams rauti mašina. Lietuvos žiniomis, vienas ukininkas išradęs linams rauti mašiną, kurios pagelba busią galima lengvai ir greit nurauti didelius linų plotus.

Garinė pieninė. Ukininkų Sąjungos pieno perdirbimo bendrovė įsteigė Danų sistemos garinę pieninę prie pat Mariampolės miesto Kvietiškės dvare.

KAZIUKAS GĄSDINA.

Broniukas buvo išėjęs į kaimą krapšo parnešti. Turėjo pavakare grįžti.

Jaunesnysis broliukas Kaziukas sumanė Broniuką išgąsdinti. Išėjo į panamę, atsigulė prie krumelio ir laukia: kai Broniukas eis pro šalį, ims judėt, murmėt.

Broniukas grįžo tik temstant. Kraušą užsivožęs ant galvos, eina sau palengva niuniuodamas.

Kaziukas buvo užsimiršęs, ko Broniukas išėjęs. Prie to visa jam nepažino. Jam pasirodė, kad kažin kas bai-

1085174

~~1085174~~

sus eina. Pašoko ir nubėgo namo. Broniukas, pamatęs brolių, šuktelėjo:

— Palauk, nebėk!

Bet Kaziukui dar gaisiau pasidarė. Parbėgęs šaukia:

— Eikit, žiurėkit koks baisus žmogus pas mus ateina!

— Kas, iš kur ateina? — klausia jo.

Iki Kaziukas pasakojo, Broniukas štai ir įeina pro vartus.

— Štai jis, štai! Bijau! — sušnabždėjo Kaziukas, tėvui į skverną įsikibęs.

Visus pagavo juokas. Smagiausiai juokėsi Broniukas, kad taip Kaziuką nugąsdino.

Paėmė juokas ir Kaziuką.

KATINĖLIS PILKUTIS.

Ant stalo stovėjo pieno puodynėlė.

Į pirkią pro atdarą langą įlindo katinėlis Pilkutis.

Pakvipo jam pienutis. Nuo suolo užsilipo ant stalo, pasistiebė, atsirėmė kojėlėmis į puodynėlės kraštą ir ėmė pieną lakti. Laka ir sako:

— Liks, liks, liks.

Ir tikrai nenorėjo viso pieno išlakti, žadėjo ir kitiems palikti. Tik puodynėlės dugnas buvo siaurutis. Kai smarkiau atsirėmė, puodynėlė keberiookšt parvirto, pienas pasiliejo.

Katinėlis pats dar butų lakęs, tik kai pienas pasiliejo, tai šmukstelėjo pro langą ir dingo.

Kelias dienas nesirodė pirkioje: tur but gėdėjosi, kad žadėjo pieno palikti, o nepaliko. Gal ir rykstelės bijojo. Kas gal žinoti.

**DVASIŠKO TURINIO KNYGOS,
KURIŲ SKAITYTI PATARIAMA VISIEMS**

1.	Šventosios Mišios Lūkaičio Kun.	40c
2.	Sveika Karalienė! Natkevičiaus Kun. . .	75c
3.	Švenč. Sakram. Adoracijos Vadovėlis. . . .	30c
5.	Dvasiškoji Komunija	5c
6.	Trijų dienų rekolekcijos Civinskio Kun.	40c
7.	Šv. Pranciškaus Salez. dvasia I ir II t. . .	60c
8.	Kančios Istorija	15c
9.	Apie tikrąjį pamaldumą	10c
10.	Šv. Jurgis — Kentėtojas Paporonio	5c

Galima gauti "Draugo" Knygyne.

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Ill.

N O R Ė D A M I

Pirkti. Parduoti Ar Malnyti Viasados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str. Chicago
Tel Boulevard 0611 ir 0774

**PADAROM PIRKIMO IR PAR-
DAVIMO RAŠTUS**

Pasekmingai siunčiam pinigų ir Parduodam Laivakortes.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS

Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS

K R A U T U V Ė

Nepaprastas Musų Biznio Angimas reiškia sąžinišką Kostume-riams patarnavimą.

2338 So. Leavit Str.